

Dosarul nr. 2ra-731/23
2-13003505-01-2ra-25052023

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești (I. Botezatu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (G. Colev, L. Caraianu, Șt. Starciuc)

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Oxana Parfeni
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Veronica Altîparmac,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă Olga Cernega
împotriva Veronicăi Altîparmac cu privire la partajarea bunului succesoral,
împotriva deciziei din 06 octombrie 2022 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 08 noiembrie 2013, Olga Cernega s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Veronicăi Altîparmac cu privire la partajarea bunului succesoral.

În motivarea acțiunii a indicat că, la XXX a decedat mama lor Nadejda Altîparmac. După decesul acesteia, ca succesiune a rămas casa de locuit, amplasată în XXX, cu suprafața totală de 93,1 m.p. și terenul aferent pentru construcție, cu suprafața de 0,0941 ha, număr cadastral – XXX.

În termenul stabilit de lege de 6 luni, dânsa și Veronica Altîparmac au depus cerere la notarul public Ganevoi L., iar la 08 august 2013 fiecare i s-a eliberat certificat de moștenitor legal. Potrivit certificatului menționat, dânsa și Veronica Altîparmac sunt moștenitoarele lui Nadejda Altîparmac în proporții egale, a câte ½ cotă-parte pentru fiecare.

A menționat că conform certificatului de moștenitor legal, prețul bunului imobil constituie 117 864 de lei, iar ½ cotă-parte constituie 58 932 de lei.

Cu pârâta Veronica Altîparmac sunt în relații ostile, din care considerent nu a trecut cu traiul în imobilul moștenit, fiind în imposibilitate să locuiască în aceeași casă cu pârâta.

Reclamanta a relatat că împreună cu soțul nu dispune de locuință proprie. Din acest motiv i-a propus Veronicăi Altîparmac să-i răscumpere cota-parte din casa de locuit, așa cum dânsa deține cetățenia Federației Ruse și intenționa să plece peste hotarele țării. Însă Veronica Altîparmac a refuzat să-i vândă partea sa din imobil.

A indicat că în prezent Veronica Altîparmac se folosește de întreaga casă de locuit și de toate lucrurile care se află în imobil. Nu au ajuns la un acord comun privind partajarea bunului moștenit, din motiv că pârâta refuză să comunice cu ea.

Prin urmare, a luat decizia să partajeze casa de locuit și terenul aferent, cu atribuirea părții sale în natură, din care considerent s-a adresat cu prezenta cerere în judecată.

Solicită reclamanta Olga Cernega partajarea bunului succesoral, cu atribuirea ei a 1/2 cotă-parte din casa de locuit situată în XXX, cu suprafața totală de 93,1 m.p. și din lotul de teren pentru construcții, cu suprafața totală de 0,0941 ha, cu numărul cadastral – XXX.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătorei Comrat, sediul Vulcănești, cererea de chemare în judecată depusă de Olga Cernega împotriva Veronicăi Altîparmac s-a admis.

S-a partajat bunul succesoral, rămas după decesul Nadejdei Altîparmac, atribuind Olgăi Cernega în proprietate – Partea 2 conform variantei indicate în raportul expertului Centrului Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției nr. 65 din 22 ianuarie 2016, varianta propusă de partajare a bunului imobil de pe adresa XXX, și anume: lotul de teren de pe lângă casă cu suprafața de 402,00 m.p., indicat în partea 2 a variantei de partajare, precum și partea 2 a variantei de partajare a casei de locuit cu două etaje, cu suprafața de 80,34 m.p., care constă din etajul întâi al construcției litera nr. 6 cu suprafața de 9,24 m.p.; al doilea etaj al construcției, care constă din litera nr. 1 locativă cu suprafața de 30 m.p.; nr. 2 locativă cu suprafața de 16,00 m.p.; nr. 3 coridor suprafața de 15,90 m.p., nr. 4 scara cu suprafața de 9,20 m.p.

Partea nr. 1 conform variantei indicate în raportul expertului Centrului Național de Expertize Judiciare nr. 65 din 22 ianuarie 2016, varianta propusă de partajare a casei de locuit pe adresa XXX, și anume lotul de teren de pe lângă casă cu suprafața de 402,00 m.p. – indicat în partea 1 a variantei de partajare, precum și Partea 1 a variantei de partajare a casei de locuit cu două etaje cu suprafața de 58,41 m.p., de la etajul – nr. 1 locativă cu suprafața de 29,70 m.p.; nr. 2 bucătărie cu suprafața de 14,50 m.p.; nr. 3 cămară cu suprafața de 5,60 m.p.; nr. 4 nodul sanitar cu suprafața de 5,10 m.p.; nr.5 coridor cu suprafața de 3,51 m.p. s-a repartizat în proprietate pârâtei Veronica Altîparmac.

S-a dispus demontarea ferestrei în încăperea de la etajul 1 cu litera nr. 1, cu vedere la XXX, conform schemei, anexate la raportul de expertiză, cu instalarea în golul indicat a unei uși de intrare – partea nr. 1 al partajului.

S-a dispus ridicarea peretelui la etajul întâi al construcției, care va separa spațiul nr. 5 și nr. 6 și astfel vor fi formate două părți izolate una de alta ale construcției.

Partea lotului de teren de pe lângă casă, amplasat sub construcție cu suprafața de 137,00 m.p. de a lăsa în uz comun.

S-a încasat de la Veronica Altîparmac în beneficiul Olgăi Cernega cheltuielile de judecată, sub formă de cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3 000 de lei și cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor, în sumă totală de 7 910 lei (vol. II, f.d. 17, 24-33).

Pentru a decide astfel instanța de fond a reținut prevederile art. 1448 alin. (4), 1560, 1562, 1571, 346 alin. (1), 361 alin. (1), (4) din Codul civil (în vigoare la data depunerii cererii de chemare în judecată), care indică că copiii defunctului moștenesc în cote succesoriale egale, partajul averii succesoriale se face prin acordul moștenitorilor după primirea certificatului de moștenitor. Orice moștenitor poate cere separarea în natură a cotei sale atât din bunurile mobile, cât și din cele imobile,

dacă o astfel de separare este posibilă, nu afectează destinația economică și nu este interzisă de lege, iar în lipsa unui acord între moștenitori, litigiul se examinează de instanța de judecată. Împărțirea bunului proprietate comună pe cote-părți se face în natură, proporțional cotei-părți a fiecărui coproprietar.

Instanța a indicat că pentru a fi posibilă partajarea succesiunii conform cotelor-părți deținute de moștenitoare, și anume a casei de locuit și a terenului aferent, s-a dispus efectuarea expertizei în construcții, iar conform Raportului de expertiză judiciară nr. 65 din 22 ianuarie 2016 întocmit de către Centrul Național de Expertize Judiciare, s-a propus posibila variantă de partajare, iar prin Raportul de expertiză judiciară nr. 335-338 din 21 februarie 2019 întocmit de către Centrul Național de Expertize Judiciare s-a stabilit valoarea de piață a Părții 1 și Părții 2 conform variantei de partaj a imobilului.

Instanța a menționat că de către reclamantă a fost acceptată și pretinsă Partea 2 conform Raportului de expertiză, pe când pârâta nu a fost de acord și nu a acceptat nici o variantă de partajare a bunului succesoral, invocând că bunurile imobile moștenite nu pot fi partajate în natură, din care considerent Olgăi Cernega i s-a atribuit Partea 2, iar Veronicăi Altîparmac i s-a atribuit Partea 1 din varianta de partaj a imobilului și terenului, propusă de către expert.

În temeiul art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de fond a dispus compensarea cheltuielilor de judecată din contul Veronicăi Altîparmac, ca parte care a pierdut procesul.

Manifestând dezacord cu hotărârea primei instanțe, la 05 ianuarie 2022, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, avocatul Veaceslav Dandeuș, în interesele Veronicăi Altîparmac, a declarat apel împotriva hotărârii din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, iar la 06 ianuarie 2022 și Veronica Altîparmac a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond (vol.II, f.d. 19, 22), iar la data de 03 mai 2022 și 12 mai 2022 s-a depus apelul motivat (f.d. 42-56, 78-80).

Prin decizia din 06 octombrie 2022 a Curții de Apel Comrat, au fost admise cererile de apel depuse de Veronica Altîparmac și avocatului acesteia Veaceslav Dandeuș, hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești a fost casată în partea repartizării cotelor-părți și a fost pronunțată în această parte o hotărâre nouă, după cum urmează:

S-a admis cerințele din acțiunea lui Olga Cernega către Veronica Altîparmac, repartizând bunurile succesoriale, care au rămas după decesul Nadejdei Altîparmac, între Olga Cernega și Veronica Altîparmac.

S-a atribuit reclamantei Olga Cernega în proprietate, în calitate de cotă-parte determinată la partajul bunurilor succesoriale – Partea 2 conform variantei, reflectate în raportul de expertiză a expertului CNEJ pe lângă Ministerului Justiției al R.Moldova nr. 65 din 22 ianuarie 2016, și anume:

- lotul de teren de pe lângă casă cu suprafața de 402,00 m.p., amplasat pe adresa XXX, la prețul de 35 983 de lei, indicat în partea 2 a variantei de partaj;

- în calitate de cotă-parte Partea 2 a variantei de partaj a casei de locuit, amplasate pe adresa XXX, cu suprafața de 80,34 m.p., care este constituită din: la etajul întâi palierul sub litera nr. 6 cu suprafața de 9,24 m.p., la etajul doi: camera de locuit litera nr. 1 cu suprafața de 30,00 m.p., camera de locuit litera nr. 2 cu suprafața

de 16,00 m.p.; coridorul sub litera nr. 3 cu suprafața de 15,90 m.p., palierul sub litera nr. 4 cu suprafața de 9,20 m.p., în valoare totală de 133 269 de lei;

- în calitate de cotă-parte Partea 2 din varianta de partaj: veceu sub litera 1, costul 288 de lei; poartă sub litera nr. 1, costul 478 de lei; gardul de lemn sub litera 2 cu lungimea de 6,65 m, costul 26 de lei, gardul de lemn sub litera 3 cu lungimea de 37 m, costul 198 de lei, în valoare totală de 134 259 de lei.

S-a atribuit pârâtei Veronica Altîparmac în proprietate, în calitate de cotă-parte determinată la partajul bunurilor succesoriale – Partea 1 conform variantei, reflectate în raportul de expertiză a expertului CNEJ pe lângă Ministerului Justiției al R.Moldova nr. 65 din 22 ianuarie 2016, și anume:

- lotul de teren de pe lângă casă, cu suprafața de 402,00 m.p., amplasat pe adresa XXX, costul 35 983 de lei, indicat în partea 1 a variantei de partaj.

- în calitate de cotă-parte Partea 1 a variantei de partaj a casei de locuit, amplasate pe adresa XXX, cu suprafața – 58,41 m.p., care este compusă din: la etajul întâi, camera de locuit sub litera nr. 1 cu suprafața de 29,7 m.p., bucătăria sub litera nr. 2 cu suprafața de 14,5 m.p., depozitul sub litera nr. 3 cu suprafața de 5,6 m.p., blocul sanitar sub litera nr. 4 cu suprafața de 5,1 m.p., coridorul sub litera nr. 5 cu suprafața de 3,51 m.p., costul total de 96 982 de lei.

- în calitate de cotă-parte Partea 1 din varianta de partaj: gardul de lemn sub litera 2 cu lungimea de 13,15 m, costul de 52 de lei; șopron sub litera 5 cu suprafața de 39,9 m.p., costul de 121 de lei, în valoare totală de 97 065 de lei.

A fost obligată Veronica Altîparmac să demonteze fereastra în încăperea de la etajul 1 sub litera nr. 1, cu vedere la XXX, conform schemei, anexate la raportul de expertiză, cu instalarea în golul indicat a unei uși de intrare în partea nr. 1 din partaj.

Părțile au fost obligate să ridice perete la etajul întâi al construcției, care va separa spațiul nr. 5 și nr. 6, astfel formându-se două părți izolate ale construcției.

Lotul de teren de pe lângă casă cu suprafața de 137,00 m.p., care se află sub construcție și care nu este pasibil partajului în natură conform raportului de expertiză, a fi lăsat în uz comun Olgăi Cernega și Veronicăi Altîparmac.

S-a încasat de la reclamanta Olga Cernega în beneficiul Veronicăi Altîparmac 18 597 de lei, în calitate de compensare a diferenței costului bunului repartizat, în legătură cu imposibilitatea de a-l partaja în cote-părți absolut egale.

S-a încasat de la Veronica Altîparmac în beneficiul Olgăi Cernega 3 000 de lei, în calitate de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice și 3 955 de lei în calitate de cheltuieli de judecată suportate pentru efectuarea expertizelor.

S-a încasat de la Olga Cernega în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2965,30 de lei, neachitată în totalmente de către ultima la depunerea acțiunii în instanța de judecată.

În rest hotărârea a fost menținută. (vol.II, f.d. 115-116, 117-131)

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, conform datelor din registrul bunurilor imobile, Olga Cernega și Veronica Altîparmac dețin dreptul de proprietate asupra imobilului situat pe XXX, număr cadastral XXX XXX, XXX, câte ½ cotă-parte. Părțile nu au ajuns la un acord comun privind partajarea masei succesoriale în natură, conform cotelor-părți care le revin.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a concluzionat că este necesară partajarea bunului imobil între succesori, întrucât părțile nu au convenit

modalitatea de folosire a proprietății. Însă instanța de fond nu a motivat în mod corespunzător hotărârea sa referitor la determinarea variantelor de partaj, nu a încasat diferența valorii cotei-părți atribuite părților, cât și nu a determinat părțile responsabile pentru efectuarea lucrărilor, prevăzute în variantele de partaj.

Instanța de apel a specificat că conform raportului de expertiză nr. 65 din 22 ianuarie 2016, partajarea casei de locuit, amplasată pe lotul de pământ din XXX, între coproprietari proporțional cotelor-părți care le dețin, nu este posibilă, oferind o modalitate optimală de partaj a bunului imobil în două părți. Iar, potrivit raportului de expertiză nr. 335-338 din 21 februarie 2019 s-a stabilit valoarea de piață a fiecărei părți din varianta de partaj expusă prin expertiza anterioară.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că este posibilă partajarea în natură a bunului succesoral între succesorii Olga Cernega și Veronica Altîparmac. În cadrul examinării cauzei în prima instanță și în ordine de apel Olga Cernega a solicitat atribuirea în proprietatea sa a Părții 2, iar pârâtei atribuirea Părții 1, conform variantei de partaj propus în raportul de expertiză nr. 65 din 22 ianuarie 2016, iar Veronica Altîparmac a susținut doar că bunul succesoral nu poate fi partajat, argument apreciat de către instanță critic. Din acest considerent, instanța de apel a acceptat modalitatea de partaj a bunului succesoral solicitat de către Olga Cernega, la bază având rapoartele de expertiză sus-menționate.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiată solicitarea Veronicăi Altîparmac de a considera inadmisibil raportul de expertiză nr. 65 din 22 ianuarie 2016 întocmit de expertul din cadrul CNEJ, Ana Mîrza și raportul de expertiză nr. 335-338 din 21 februarie 2019 întocmit de expertul din cadrul CNEJ, Ghenadie Grosu, deoarece în ele nu se conțin datele privind atestarea experților în modul corespunzător, or la data efectuării expertizelor era în vigoare Legea privind expertiza judiciară nr. 1086 din 23 iunie 2000, care nu prevedea indicarea datelor despre expert, cu excepția numelui și prenumelui.

Ca rezultat, Colegiul judiciar a partajat bunul succesoral conform variantei de partaj propuse în Raportul de expertiză nr. 65 din 22 ianuarie 2016 atribuind Olgăi Cernega Partea 2, iar Veronicăi Altîparmac atribuind Partea 1, iar în legătură cu neegalitatea cotelor-părți repartizate, colegiul a considerat că Olga Cernega urmează să achite Veronicăi Altîparmac suma de 18 597 de lei, ce constituie diferența valorii părților atribuite, în legătură cu imposibilitatea partajului bunului imobil pe cote-părți absolut egale.

Totodată instanța a obligat părțile la proces să efectueze lucrările indicate în Raportul de expertiză, pentru a fi posibilă separarea reală a cotelor-părți între succesori.

La 02 februarie 2023, Veronica Altîparmac, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 06 octombrie 2022 a Curții de Apel Comrat și a hotărârii din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești și respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Olga Cernega, ca fiind neîntemeiată.

Totodată a solicitat constatarea încălcării drepturilor sale de către Olga Cernega, manifestat prin refuzul de a face lucrări de reparație a imobilului, prezentarea concluziilor ilegale a experților, refuzul de a se conforma prevederilor legale.

A mai solicitat ca în temeiul art. 352 și art. 354 din Codul civil să fie emisă o hotărâre de obligare a Olgăi Cernega să îi vândă, în mod forțat, cota sa parte din bunul imobil litigios, la prețul care este indicat în organul cadastral, cu achitarea prețului, în rate în termen de 10 ani. A solicitat emiterea deciziei în limba rusă, cu participarea sa la examinarea recursului (vol.II, f.d. 164-172).

În motivarea recursului, recurenta a menționat că la examinarea apelului, instanța a denaturat argumentele sale, a denaturat procedura prevăzută de lege, a ignorat aplicarea actelor juridice normative necesare, a aplicat și interpretat legislația în mod eronat și pe baza acesteia a luat o decizie care îi încalcă drepturile și este incompatibilă cu scopurile și obiectivele justiției în Republica Moldova.

A indicat că casa de locuit litigioasă nu poate fi partajată, or ea este compusă din două etaje și este într-o stare nesatisfăcătoare, și pentru a fi posibilă partajarea ei, urmează să fie aplicată o altă procedură, inclusiv e necesar să fie prezent consimțământul Autorității Naționale de Construcții pentru divizarea casei de locuit, ceea ce la caz nu s-a respectat. Totodată expertul care a emis concluzia privind partajarea bunului imobil, cu variantele posibile, nu este certificat de către Autoritatea Națională în Construcții, astfel expertul Ana Mîrza efectuând expertiza, și-a depășit autoritatea sa. Necătând la faptul că a obiectat în scris și verbal asupra expertizelor efectuate de către expertul Ana Mîrza și expertul Ghenadie Grosu, cu trimitere la legislația relevantă, instanța de judecată a recunoscut ca legitimă expertizele efectuate de către aceștia și a luat decizia în baza concluziilor acestor experți.

A menționat că judecătorii instanței de apel nu sunt experți autorizați în domeniul construcțiilor civile, astfel nici nu erau în drept să aprecieze critic argumentul său, precum că bunul imobil litigios nu poate fi divizat. Prin urmare, instanța trebuia să analizeze și să dea apreciere tuturor normelor legale invocate de către ea la examinarea cauzei.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Comrat a pronunțat dispozitivul deciziei la 06 octombrie 2022.

La 07 decembrie 2022, copia deciziei din 06 octombrie 2022 a Curții de Apel Comrat a fost expediată în adresa participanților la proces, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire respectivă (vol.II, f.d.132). Prin urmare, recursul declarat de Veronica Altîparmac, la 02 februarie 2023, este depus în termenul stabilit de lege, or conform avizul de recepție anezat la materialele cauzei, se confirmă că recurenta a recepționat decizia motivată la data de 09 decembrie 2022 (vol.II, f.d.134).

Curtea Supremă de Justiție, la 25 mai 2023, a expediat în adresa intimă copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (vol.II, f.d. 210), însă până la examinarea acestuia, intimata nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu a depus referință prin care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. v1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul declarat de Veronica Altîparmac a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Veronica Altîparmac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270 și 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Veronica Altîparmac.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc